DOMSTOLENS DOM (fjärde avdelningen)
den 21 juni 2001 *

I mål C-119/00,

Europeiska gemenskapernas kommission, företrädd av K. Banks, i egenskap av ombud, med delgivningsadress i Luxemburg,

sökande,

mot

Storhertigdömet Luxemburg, företrätt av P. Steinmetz, i egenskap av ombud,

svarande,

angående en talan om fastställelse av att Storhertigdömet Luxemburg har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt Europaparlamentets och rådets

* Rättegångsspråk: franska.

direktiv 97/36/EG av den 30 juni 1997 om ändring av rådets direktiv 89/552/EEG om samordning av vissa bestämmelser som fastställts i medlemsstaternas lagar och andra författningar om utförandet av sändningsverksamhet för television (EGT L 202, s. 60), genom att inte anta och/eller genom att inte meddela de lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa detta direktiv,

meddelar

DOMSTOLEN (fjärde avdelningen)

sammansatt av avdelningsordföranden A. La Pergola samt domarna D.A.O. Edward (referent) och S. von Bahr,

generaladvokat: L.A. Geelhoed,

justitiesekreterare: R. Grass,

med hänsyn till referentens rapport,

och efter att den 5 april 2001 ha hört generaladvokatens förslag till avgörande,

följande

Dom

1 Europeiska gemenskapernas kommission har, genom ansökan som inkom till domstolens kansli den 29 mars 2000, med stöd av artikel 226 EG väckt talan om fastställelse av att Storhertigdömet Luxemburg har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt Europaparlamentets och rådets direktiv 97/36/EG av den 30 juni 1997 om ändring av rådets direktiv 89/552/EEG om samordning av vissa bestämmelser som fastställts i medlemsstaternas lagar och andra författningar om utförandet av sändningsverksamhet för television (EGT L 202, s. 60), genom att inte anta och/eller genom att inte meddela de lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa detta direktiv.

Gemenskapslagstiftningen

2 Rådets direktiv 89/552/EEG av den 3 oktober 1989 om samordning av vissa bestämmelser som fastställts i medlemsstaternas lagar och andra författningar om

utförandet av sändningsverksamhet för television (EGT L 298, s. 23; svensk specialutgåva, område 6, volym 3, s. 3) innehåller de tillämpliga bestämmelserna om utförandet av sändningsverksamhet för television på den inre marknaden.

3 I artikel 26 i direktiv 89/552 föreskrivs följande:

"Senast vid slutet av det femte året efter dagen för antagandet av detta direktiv och vartannat år därefter skall kommissionen till Europaparlamentet, rådet och Ekonomiska och sociala kommittén överlämna en rapport om tillämpningen av detta direktiv och, om nödvändigt, utarbeta ytterligare förslag för att anpassa det till utvecklingen inom området TV-sändning."

4 Med tillämpning av denna bestämmelse antogs den 30 juni 1997 direktiv 97/36 som ändrar direktiv 89/552 genom att förtydliga vissa definitioner eller skyldigheter för medlemsstaterna.

5 I artikel 2.1 första stycket i direktiv 97/36 föreskrivs följande:

"Medlemsstaterna skall sätta i kraft de lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa detta direktiv senast den 30 december 1998. De skall genast underrätta kommissionen om detta."

Det administrativa förfarandet

6 Efter det att Storhertigdömet Luxemburg getts tillfälle att inkomma med yttrande angående införlivandet av direktiv 97/36 med dess nationella rättsordning, riktade kommissionen genom en skrivelse av den 9 juli 1999 ett motiverat yttrande till nämnda medlemsstat i enlighet med förfarandet i artikel 226 första stycket EG, och uppmanade denna att inom två månader från delgivningen vidta nödvändiga åtgärder för att uppfylla de skyldigheter som följer av nämnda direktiv.

7 Eftersom de upplysningar som den luxemburgska regeringen lämnade till kommissionen med anledning av nämnda yttrande gav vid handen att direktiv 97/36 ännu inte hade införlivats med luxemburgsk rätt, beslutade kommissionen att väcka förevarande talan.

Parternas argument

8 Det är ostridigt att Storhertigdömet Luxemburg i enlighet med artikel 2.1 i direktiv 97/36 var skyldigt att senast den 30 december 1998 vidta nödvändiga nationella åtgärder för att följa nämnda direktiv samt att genast underrätta kommissionen om detta.

9 Kommissionen har erinrat om medlemsstaternas skyldigheter enligt artiklarna 249 tredje stycket EG, 10 första stycket EG och 2.1 i direktiv 97/36 och

gjort gällande att Storhertigdömet Luxemburg har underlåtit att uppfylla dessa genom att inte vidta nödvändiga åtgärder för att följa nämnda artiklar och/eller genom att inte underrätta kommissionen om detta.

10 Den luxemburgska regeringen har inte bestridit att direktiv 97/36 inte har införlivats inom den föreskrivna fristen. Den har understrukit att införlivandet av direktivet fortfarande pågår och påpekat att lagförslag nr 4584 med ändringar av lagen av den 27 juli 1991 om elektroniska medier, som enligt den luxemburgska regeringen skall säkerställa nämnda införlivande, inlämnades den 30 juni 1997 till Conseil d'État och deputeradekammaren.

11 Den luxemburgska regeringen har till sitt försvar anfört att den insisterade på att Conseil d'État skyndsamt skulle pröva lagförslaget i fråga, men att införandet av det aktuella förslaget försenats på grund av ändringsförslag från regeringen till följd av yttranden från yrkesorganisationerna. Förseningen beror enligt nämnda regering på att ämnet är tekniskt komplicerat och att samråd hållits med ekonomiska aktörer. Den luxemburgska regeringen har emellertid gjort gällande att lagen snart kommer att antas och att förfarandet följaktligen saknar syfte.

Domstolens bedömning

12 Det bör erinras om att medlemsstaterna enligt artikel 10 första stycket EG skall vidta alla lämpliga åtgärder, både allmänna och särskilda, för att säkerställa att de skyldigheter fullgörs som följer av detta fördrag eller av åtgärder som vidtagits av gemenskapens institutioner. Till dessa åtgärder hör direktiv, som enligt artikel 249 tredje stycket EG binder alla medlemsstater till vilka de är riktade

med avseende på det resultat som skall uppnås. Denna skyldighet innebär, för varje medlemsstat som ett direktiv är riktat till, att medlemsstaten i enlighet med sin nationella rättsordning skall vidta alla nödvändiga åtgärder för att säkerställa direktivets fulla verkan i enlighet med det mål som eftersträvas (se dom av den 8 mars 2001 i mål C-97/00, kommissionen mot Frankrike, REG 2001, s. I-2053, punkt 9).

13 Den luxemburgska regeringen har anfört dels att den förevarande talan kommer att sakna föremål när det lagförslag som skall införliva direktiv 97/36 med den inhemska rättsordningen antas, dels att nämnda lagförslag inlämnats i tid till Conseil d'État och att det försenade antagandet beror på att ämnet är tekniskt komplicerat och på att samråd har hållits med ekonomiska aktörer. Dessa argument kan inte godtas.

14 För det första skall erinras om att enligt fast rättspraxis skall förekomsten av ett fördragsbrott bedömas mot bakgrund av den situation som rådde i medlemsstaten vid utgången av den frist som har angivits i det motiverade yttrandet, och domstolen skall inte beakta senare förändringar (se särskilt dom av den 15 mars 2001 i mål C-147/00, kommissionen mot Frankrike, REG 2001, s. I-2387, punkt 26).

15 I förevarande fall uppmanades Storhertigdömet Luxemburg genom det motiverade yttrandet att inom två månader från delgivningen vidta nödvändiga åtgärder för att följa yttrandet. Det motiverade yttrandet delgavs den 9 juli 1999 och fristen löpte således ut den 9 september 1999. Det är således vid detta datum som förekomsten av ett påstått fördragsbrott skall bedömas. Att den luxemburgska regeringen beräknar att lagförslaget kommer att antas inom kort saknar följaktligen relevans.

16 För det andra skall erinras om att en medlemsstat inte kan åberopa bestämmelser, praxis eller förhållanden i sin interna rättsordning som grund för att underlåta att iaktta skyldigheter och tidsfrister som föreskrivs i ett direktiv (se särskilt dom av den 15 juni 2000 i mål C-470/98, kommissionen mot Grekland, REG 2000, s. I-4657, punkt 11).

17 Slutligen skall framhållas att även om fördragsbrottet skulle ha avhjälpts efter den frist som fastställts i det motiverade yttrandet, anser domstolen att det är av fortsatt intresse att fullfölja talan för att fastställa grunden för det ansvar gentemot andra medlemsstater, gemenskapen eller enskilda som kan åligga en medlemsstat på grund av dess fördragsbrott (se särskilt dom av den 18 mars 1992 i mål C-29/90, kommissionen mot Grekland, REG 1992, s. I-1971, punkt 12).

18 Av handlingarna i målet framgår emellertid klart att lagförslaget inte hade antagits före utgången av den frist som angivits i det motiverade yttrandet.

19 Slutsatsen blir följaktligen att Storhertigdömet Luxemburg har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt direktiv 97/36 genom att inte inom den föreskrivna fristen anta de lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa detta direktiv.

Rättegångskostnader

20 Enligt artikel 69.2 i rättegångsreglerna skall tappande part förpliktas att ersätta rättegångskostnaderna, om detta har yrkats. Kommissionen har yrkat att svaranden skall förpliktas att ersätta rättegångskostnaderna. Eftersom Storhertigdömet Luxemburg har tappat målet, skall denna stat ersätta rättegångskostnaderna.

På dessa grunder beslutar

DOMSTOLEN (fjärde avdelningen)

följande dom:

1) **Storhertigdömet Luxemburg har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt Europaparlamentets och rådets direktiv 97/36/EG av den 30 juni 1997 om ändring av rådets direktiv 89/552/EEG om samordning av vissa bestämmelser som fastställts i medlemsstaternas lagar och andra författningar om utförandet av sändningsverksamhet för television, genom att inte inom den föreskrivna fristen anta de lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa detta direktiv.**

2) **Storhertigdömet Luxemburg skall ersätta rättegångskostnaderna.**

La Pergola Edward von Bahr

Avkunnad vid offentligt sammanträde i Luxemburg den 21 juni 2001.

R. Grass A. La Pergola

Justitiesekreterare Ordförande på fjärde avdelningen